

REFERAT STJØRDAL ROTARYKLUBB

Uke			2
Dato	06.01.25, kl 19.30 – 20.45		
Sted	Quality Airport Hotel Værnes, Stjørdal		
Møteleder	President Terje Lauten		
Referent	Sekretær Inger-Ruthgerda Wellendorf		
Antall til stede	Medlemmer	Gjester	
	14		Ingen
Antall kaffe			8
Fødselsdager	Arne Martin Laukvik (05.01.61), Stig Morgen Aune (06.01.68), Bent Anders Salberg (07.01.70), Jon Eidsvik (08.01.44), Gro Anita Westgaard Håpnes (08.01.74), Carl Petter Sakshaug (09.01.60), Finn Jarle Sørli (10.01.69)		
3 – minutter	Leif Roar Skogmo		
Vinlotteri	Bjørge Kringen Hovstein		

President Terje Lauten ønsket velkommen, og ikke minst ønsket han alle sammen et riktig godt nytt år. Det ble også takket for et fint julemøte som ble avholdt den 16. desember 2024. Det ble fortalt at resepsjonen hadde fått overlevert konfekt til jul som takk for deres gode service i 2024, som de hadde takket meget for. President Terje Lauten overrakte til slutt klubben en hilsen fra Ragnar Halle som ikke har hatt mulighet til å komme på klubbmøtene i det siste.

Vinlotteriet ble vunnet av Bjørge Kringen Hovstein.

3-minutter, Leif Roar Skogmo

Det ble fortalt om en person ved navn David Skaufjord, skribent, sine oppdagelser av Høylandet etter at han som urban person flyttet fra Oslo til Høylandet. David Skaufjord skriver i lokalavisen om hans betraktninger rundt å komme fra bylivet til Høylandet. David har ikke jegerprøve, noe han burde ha hatt utifra at han nå bor på Høylandet, han liker ikke sodd og er avholdsmann. Kan man virkelig stå inne for dette, og bo på Høylandet?

På Høylandet ble David presentert for skuffkake. Skulle dette være en kake oppbevart i en skuff? Namdalinger er i konstant aktivitet ute, men det rare er at hver gang David går langs vegen, blir han tilbudt skyss og får ikke gått den strekningen som jeg skulle ha gått. Avmålt følelser liv finnes det i Namdal. Man må derimot ganske langt inn i skuffkakene for å finne ut om noen har skilt seg. Og det er slik at alle stiller på dugnad; det virker som om alle har en sjette sans for når dette skal foregå

Det fortalt mange morsomme historier om hvordan en person fra Oslo oppfatter det å nå bo på Høylandet. (Rotarymedlemmene satt og humret, nesten hikstet av latter underveis.)

Egoforedrag v/Hans Michael Waaler

Hans Michael Waaler ønsket å bruke egoforedraget på å fortelle mer om 7 viktige år i hans liv. I disse 7 årene var han distriktslege i Norge og i Botswana.

Han fortalte først om hans tid som lege i Leksvik der han hadde en dag i Mosvik i uken. Her var han ofte på tur i drosje når han besøkte pasientene. Her satte ofte noen ut en krakk dersom de ønsket legebesøk. Han måtte her være forsiktig når det stod ute et melkespann, da skulle

nemlig husstanden ha besøk av veterinær. Det hendte at han tok turen innom da også, og hadde plutselig en stor ku som pasient. Han kom etter vært til Nærøy der han ble distriktslege.

Etter en stund tok han over som distriktslege i Stjørdal.

Utnevnelsen som distriktslege ble gjort av staten, og man fikk da et høytidelig brev som fortalte om utnevnelsen. Han hadde her også oppsyn med de som var alvorlig psykisk syke. Det var bestandig en helsesøster med ham på disse besøkene. Han opplevde at flere pasienter var «satt ut» på gårder. De fikk da også besøk av distriktslegen sammen med en sykepleier. I Norge var yrkestittelen distriktslege offisiell i 148 år fram til ordningen opphørte i 1984. Ved innføringen av kommunehelsetjenesteloven ble stillingene kommunale samtidig som den nye yrkesbetegnelsen ble kommunelege.

I årene 1989-91 var Hans Michael Waaler distriktslege i Botswana. Dette ble en blanding av å være distriktslege og fylkeslege. Han ledet et team på 12-15 personer. Det var her til enhver tid svært viktig å hilse på alle til enhver tid, noe som ikke var vanlig i Norge. Området han var distriktslege for var så stort som Finnmark kommune. Det bodde rundt 50.000-60.000 personer i området. Sykepleierne han arbeidet sammen med hadde 5 års utdanning, og var i stand til å utøve 90 % av oppgavene som Hans Michael gjorde tidligere i Norge. Han behandlet like mange tuberkulose pasienter i Botswana som tilsvarte hva alle leger i Norge behandlet i samme tidsperiode.